

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี
ว่าด้วยชั้น สาขา และหลักเกณฑ์การให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์

พ.ศ. ๒๕๕๗

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับว่าด้วยชั้น สาขา และหลักเกณฑ์การให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ (๒) และมาตรา ๕๙ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ และโดยมติสภามหาวิทยาลัยในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ จึงตราข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี ว่าด้วยชั้น สาขา และหลักเกณฑ์การให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์ พ.ศ. ๒๕๕๗

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายถึง มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

“สภามหาวิทยาลัย” หมายถึง สภามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

“คณะกรรมการพิจารณาปริญญาเกิตติมศักดิ์” หมายถึง คณะกรรมการพิจารณาบุคคลที่สมควรได้รับปริญญาเกิตติมศักดิ์

“อธิการบดี” หมายถึง อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

ข้อ ๔ ปริญญาเกิตติมศักดิ์มีสามชั้น คือ

(๑) ปริญญาเอก เรียกว่า ดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์

(๒) ปริญญาโท เรียกว่า มหาบัณฑิตกิตติมศักดิ์

(๓) ปริญญาตรี เรียกว่า บัณฑิตกิตติมศักดิ์

ข้อ ๕ การให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์จะให้ได้เฉพาะสาขาที่มหาวิทยาลัยเปิดทำการเรียนการสอน

ข้อ ๖ ชื่อสาขาวิชาที่จะให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์ ให้ใช้ชื่อสาขาวิชาและอักษรย่อของปริญญาต่างๆ ของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๗ ผู้สมควรได้รับการพิจารณาให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์ ควรมีคุณสมบัติ ดังนี้

(๑) เป็นผู้มีความรู้ทางวิชาการหรือมีความเชี่ยวชาญพิเศษในวิชาชีพระดับดีเด่น

(๒) เป็นผู้ทำคุณประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวม เป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวาง

- (๓) เป็นผู้ดำรงตนอยู่ในคุณธรรม ศีลธรรม จารีตประเพณี และวัฒนธรรมอันดีงาม
- (๔) ไม่อยู่ระหว่างเป็นคณาจารย์ประจำหรือผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย นายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย หรือกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย
- (๕) ไม่เคยได้รับโทษจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก หรือเป็นบุคคลล้มละลาย
- (๖) เต็มใจรับปริญญาเกิตติมศักดิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

หลักเกณฑ์การพิจารณาให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์ในแต่ละระดับปริญญา ให้เป็นไปตามรายละเอียดในภาคผนวกแนบท้ายข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี ว่าด้วยชั้น สาขา และหลักเกณฑ์การให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์ พ.ศ. ๒๕๕๗

ข้อ ๘ ผู้มีสิทธิ์เสนอชื่อผู้สมควรได้รับปริญญาเกิตติมศักดิ์ ได้แก่ กรรมการสภามหาวิทยาลัย อธิการบดี คณบดี และคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยโดยความเห็นชอบของคณะที่ต้นสังกัด

การเสนอชื่อผู้สมควรได้รับปริญญาเกิตติมศักดิ์ ให้เสนอพร้อมประวัติและผลงาน

ข้อ ๙ ให้คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย มีหน้าที่พิจารณาบุคคลที่สมควรได้รับปริญญาเกิตติมศักดิ์ ประกอบด้วย อธิการบดีเป็นประธานกรรมการ และให้รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการเป็นกรรมการ และเลขานุการ

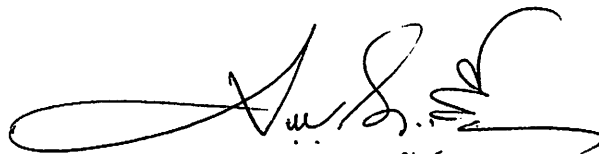
ข้อ ๑๐ การพิจารณาของคณะกรรมการให้พิจารณาบุคคลที่สมควรได้รับการเสนอชื่อตามข้อ ๘ แล้วจัดทำเป็นบัญชีของแต่ละสาขาเรียงลำดับอักษรพร้อมประวัติ ข้อมูลและรายละเอียดอื่นๆ ที่ใช้ประกอบการพิจารณาเสนอต่อสภาวิชาการและสภามหาวิทยาลัยสาขาละไม่เกินสามคนในแต่ละปีการศึกษา

บุคคลที่ได้รับอนุมัติปริญญาเกิตติมศักดิ์ ต้องได้รับคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของคณะกรรมการ โดยการลงคะแนนลับ

ข้อ ๑๑ ข้อบังคับนี้ ไม่ใช่บังคับกับการพิจารณาให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์แก่พระบรมวงศานุวงศ์ ประมุขของรัฐกาลต่างประเทศ และบุคคลที่สมควรยกย่องของมิตรประเทศ

ข้อ ๑๒ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้ และมีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๗

(นายจรูญ ถาวรจักร์)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

รายละเอียดแนบท้ายภาคผนวก

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี
ว่าด้วยชั้น สาขา และหลักเกณฑ์การให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์ พ.ศ. ๒๕๕๗

ประเด็นการพิจารณา	เกณฑ์การพิจารณาให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์		
	บัณฑิต	มหาบัณฑิต	ดุษฎีบัณฑิต
๑. มีผลงานทางวิชาการหรือความเชี่ยวชาญในวิชาชีพของสาขาวิชาที่มีการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัย	<p>เป็นผู้มีผลงานทางวิชาการหรือความเชี่ยวชาญในวิชาชีพดีเด่นและสามารถประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างกว้างขวาง เป็นที่ยอมรับในระดับชุมชนท้องถิ่น เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - เป็นผู้นำในการพัฒนาทางวิชาการวิชาชีพ อย่างสม่ำเสมอ - เป็นผู้มีความสามารถสื่อสารและเผยแพร่ให้เกิดความเข้าใจในวงวิชาการหรือวิชาชีพและนอกวงวิชาการหรือวิชาชีพ 	<p>เป็นผู้มีผลงานทางวิชาการหรือความเชี่ยวชาญในวิชาชีพดีเด่นหรือสามารถประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างกว้างขวาง เป็นที่ยอมรับในระดับจังหวัดหรือระดับภูมิภาค เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - เป็นผู้นำในการพัฒนาทางวิชาการวิชาชีพ อย่างสม่ำเสมอ - เป็นผู้มีความสามารถสื่อสารและเผยแพร่ให้เกิดความเข้าใจในวงวิชาการหรือวิชาชีพหรือนอกวงวิชาการหรือวิชาชีพ - มีความสามารถในการบูรณาการวิชาการหรือวิชาชีพนำไปสู่การพัฒนาผลงานให้ดีขึ้น 	<p>เป็นผู้มีผลงานทางวิชาการหรือความเชี่ยวชาญในวิชาชีพดีเด่นและสามารถประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างกว้างขวาง เป็นที่ยอมรับในระดับชาติ เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - เป็นผู้นำในการพัฒนาทางวิชาการวิชาชีพอย่างสม่ำเสมอ และกว้างขวาง เป็นที่ยอมรับ - เป็นผู้มีความสามารถสื่อสารและเผยแพร่ให้เกิดความเข้าใจในวงวิชาการหรือวิชาชีพและนอกวงวิชาการหรือวิชาชีพ - เป็นผู้มีความสามารถในการแก้ปัญหา สลับซับซ้อนทางวิชาการหรือวิชาชีพที่ยอมรับในระดับจังหวัดและภูมิภาค - มีความสามารถในการบูรณาการวิชาการหรือวิชาชีพนำไปสู่การพัฒนาผลงานให้ดีขึ้น - ผลงานที่เป็นองค์ความรู้ใหม่หรือทฤษฎีใหม่หรือ สิ่งประดิษฐ์ใหม่หรือนวัตกรรม สร้างสรรค์

รายละเอียดแนบท้ายภาคผนวก

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี
ว่าด้วยชั้น สาขา และหลักเกณฑ์การให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์ พ.ศ. ๒๕๕๗

ประเด็นการพิจารณา	เกณฑ์การพิจารณาให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์		
	บัณฑิต	มหาบัณฑิต	ดุษฎีบัณฑิต
๒. การทำคุณประโยชน์ต่อสังคม ส่วนรวม และการเป็นที่ยอมรับ	๑. เป็นผู้อุทิศตนและสร้างคุณประโยชน์ ต่อชุมชนท้องถิ่น ๒. เป็นผู้มีส่วนร่วมสำคัญในการพัฒนา ชุมชนท้องถิ่น ๓. เป็นผู้ที่ได้รับการยอมรับของชุมชน ท้องถิ่น	๑. เป็นต้นแบบในการทำคุณประโยชน์ ต่อสังคมระดับจังหวัดและภูมิภาค ๒. เป็นผู้มืบทบาทสำคัญในการพัฒนา ชุมชนท้องถิ่นระดับจังหวัดและภูมิภาค	๑. นำองค์ความรู้ใหม่หรือทฤษฎีใหม่หรือ สิ่งประดิษฐ์ไปใช้ประโยชน์อย่าง กว้างขวาง